

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 231
din 15.05.2013**

Dosar nr.: 85/2013

Petiția nr.: 778/11.02.2013

Potent: C C L

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: emiterea unei decizii de pensionare fără respectarea prevederilor legale, petentul primind o pensie mai mică față de colegii săi

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. C C L

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Afacerilor Interne, București

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Potentul semnaleză un potențial tratament discriminatoriu instituit între persoanele cu drept de pensie pentru limită de vârstă și persoanele clasate inapt pentru serviciul militar ori încadrate în grad de invaliditate, în ceea ce privește acordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 13 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 778/27.02.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 1278/27.02.2013 au fost citate părțile reclamate.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 14.03.2013. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că a fost angajat al Poliției Române – Inspectoratul de Poliție Județean Bihor și la data de 15.10. 2011 i-au încetat raporturile de serviciu cu drept de pensie. Prin Decizia nr. 166287/15.03.2012 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă petentului i-a fost stabilită pensia de asigurări sociale cu majorarea prevăzută de Legea nr. 80/1995 fără însă a se dispune cu privire la anexa IV/2 punctul 2 din Legea 330/2009 și de art. 13 pct 2 din Legea nr. 285/2010.

4.1.2. Petentul precizează că M.A.I. - Casa sectorială de pensii avea obligația ca la stabilirea drepturilor bănești să țină cont de legislația în vigoare la momentul emiterii Ordinului de încetare a raporturilor de serviciu. Prin neinserarea în cuprinsul deciziei de acordare a pensiei pentru limită de vârstă a unui anumit ajutor petentul se consideră discriminat indirect atât pe motive de aptitudini, cât și de vârstă.

4.1.3. Petentul apreciază că punerea sa într-o situație inferioară din punct de vedere al drepturilor bănești față de colegii declarați inapți pentru serviciul militar este discriminatorie. Petentul se consideră discriminat pe criteriul vârstei deoarece a fost lipsit de ajutorul pentru ieșirea la pensie, ajutor de care au beneficiat colegii săi mai în vârstă care au îndeplinit condițiile de pensionare mai repede.

4.1.4. Petentul precizează că, în condițiile în care au îndeplinit aceleași funcții, au desfășurat aceeași muncă în intervale egale de timp, acordarea ajutorului de pensionare doar celor care au îndeplini condițiile de pensionare până la intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010, respectiv 01.01.2011, este în mod evident discriminatorie având ca singur criteriu de diferențiere vârsta.

Susținerile părților reclamate

Susținerile Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1.1. Partea reclamată arată că petiția vizează acordarea unor ajutoare financiare stabilite la nivel de lege. Astfel, sporurile la care face referire petentul sunt reglementate de Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.1.2. Partea reclamată invocă *excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării* arătând că, în contextul dat, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ – jurisdicțional.

4.2.1.3. Partea reclamată arată că pentru a exista o faptă de discriminare trebuie avute în vedere două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, iar tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor sau intereselor legitime.

4.2.1.4. Petentul invocă instituirea unui presupus tratament discriminatoriu fără a fi întrunite condițiile cerute de O.G. nr. 137/2000, în contextul în care cele două situații prezentate de acesta nu sunt comparabile. Astfel, situația personalului M.A.I. pentru care se stabilește dreptul de pensie pentru limită de vârstă nu poate fi comparată cu situația personalului M.A.I. pentru care se stabilește dreptul de pensie ca urmare a imposibilității de a continua serviciul din cauze medicale, dată fiind evidenta dificultate în care persoanele din a doua categorie se găsesc, dificultate care reclamă aplicarea unor măsuri active de protecție socială, pe lângă stabilirea unui drept parțial la pensie ca urmare a contribuției acestora din timpul activității.

4.2.1.5. Partea reclamată apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în speță nefiind întrunite elementele care caracterizează o faptă de discriminare.

Sușinerile Casei sectoriale de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.2.2.1. Partea reclamată arată că deși petentul își întemeiază cererea invocând dispoziții din O.G. 137/2000, nu există un criteriu de discriminare.

4.2.2.2. Principiul nediscriminării presupune aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor care sunt egali în drepturi. Partea reclamată arată că acest principiu nu este încălcat, motivat de faptul că toate deciziile de pensie emise de instituție sunt emise, în funcție de tipologia lor, păstrând același model care este reglementat prin Ordinul C.N.P.P. nr. 682/2011.

4.2.2.3. Partea reclamată precizează că petiția nu vizează un act material, ci faptul că o anumită prevedere legală creează o stare de discriminare. Conform Constituției singurul control la care pot fi supuse actele normative este cel de constituționalitate, exercitat de Curtea Constituțională.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează un potențial tratament discriminatoriu instituit între persoanele cu drept de pensie pentru limită de vârstă și persoanele clasate inapt pentru serviciul militar ori încadrate în grad de invaliditate, în ceea ce privește acordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. 1 și 2 din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

5.2. Partea reclamată invocă *excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării* arătând că, în contextul dat, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra textelor de lege, construcția legislativă a regulilor referitoare la stabilirea drepturilor de pensie neîncadrându-se în sfera atribuțiilor acestui organ administrativ – jurisdicțional. Se precizează că petiția nu vizează un act material, ci faptul că o anumită prevedere legală creează o stare de

discriminare. Conform Constituției singurul control la care pot fi supuse actele normative este cel de constituționalitate, exercitat de Curtea Constituțională.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.4. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.5. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.6. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.7. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.8. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.9. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă

instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.10. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării invocată de partea reclamată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Panfile Anamaria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Data redactării: 28.05.2013

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.